

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha – západ rozhodl samosoudkyní Mgr. Ditou Křížovou ve věci

nezletilých: N [redacted] H [redacted], narozená dne [redacted]
Z [redacted] H [redacted], narozená dne [redacted]
obě bytem [redacted]
obě zastoupení kolizním opatrovníkem Městem Černošice - Městský úřad
Černošice, sídlem Podskalská 19, 120 00 Praha 2

dcer rodičů: P [redacted] D [redacted], narozená dne [redacted]
bytem [redacted]
M [redacted] H [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted]

o úpravu péče a výživy

takto:

I. Soud schvaluje tuto dohodu rodičů:

Nezletilá N [redacted] H [redacted], narozená dne [redacted] a nezletilá Z [redacted] H [redacted],
narozená dne [redacted], se svěřují do péče matky.

Otec se zavazuje s účinností od 1. 1. 2022 přispívat na výživu nezletilé N [redacted] měsíčně
částkou 3 300 Kč a na výživu nezletilé Z [redacted] měsíčně částkou 2 700 Kč.

Takto stanovené výživné se otec zavazuje hradit vždy do každého 15. dne v měsíci
předem k rukám matky nezletilých.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Odůvodnění:

1. Dne 11. 10. 2021 byl soudu doručen návrh matky na úpravu poměrů k nezletilým, kdy navrhovala svěřit nezletilé do péče matky a otci stanovit povinnost přispívat na výživu každé z nezletilých částkou 3 000 Kč měsíčně.
2. Rodiče uzavřeli při jednání soudu dohodu o úpravě péče a výživy nezletilých, kterou opatrovník

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Škodná

nezletilého nerozporoval.

3. Podle § 888 občanského zákoníku, dítě, které je v péči jen jednoho rodiče, má právo stýkat se s druhým rodičem v rozsahu, který je v zájmu dítěte, stejně jako tento rodič má právo stýkat se s dítětem, ledaže soud takový styk omezí nebo zakáže; soud může také určit podmínky styku, zejména místo, kde k němu má dojít, jakož i určit osoby, které se smějí, popřípadě nesmějí styku účastnit. Rodič, který má dítě v péči, je povinen dítě na styk s druhým rodičem řádně připravit, styk dítěte s druhým rodičem řádně umožnit a při výkonu práva osobního styku s dítětem v potřebném rozsahu s druhým rodičem spolupracovat.
4. Podle § 889 občanského zákoníku, rodič, který má dítě v péči, a druhý rodič se musejí zdržet všeho, co narušuje vztah dítěte k oběma rodičům nebo co výchovu dítěte ztěžuje. Brání-li rodič, který má dítě v péči, bezdůvodně trvale či opakovaně druhému rodiči ve styku s dítětem, je takové chování důvodem pro nové rozhodnutí soudu o tom, který z rodičů má mít dítě ve své péči.
5. Podle § 890 občanského zákoníku, rodiče jsou povinni si vzájemně sdělit vše podstatné, co se týká dítěte a jeho zájmů.
6. Podle § 906 odst. 1,2 občanského zákoníku, má-li být rozhodnuto o rozvodu manželství rodičů dítěte, soud nejprve určí, jak bude každý z rodičů napříště o dítě pečovat, a to s uvážením zájmu dítěte; s tímto zřetelem se od souhlasného stanoviska rodičů soud odchýlí jen tehdy, vyžaduje-li to zájem dítěte. Soud vezme v úvahu nejen vztah dítěte ke každému z rodičů, ale také jeho vztah k sourozencům, popřípadě i k prarodičům. Soud může rozhodnout i tak, že schválí dohodu rodičů, ledaže je zřejmé, že dohodnutý způsob výkonu rodičovské odpovědnosti není v souladu se zájmem dítěte.
7. Podle § 907 odst. 1,2,3 občanského zákoníku soud může svěřit dítě do péče jednoho z rodičů, nebo do střídavé péče, nebo do společné péče; soud může dítě svěřit i do péče jiné osoby než rodiče, je-li to potřebné v zájmu dítěte. Má-li být dítě svěřeno do společné péče, je třeba, aby s tím rodiče souhlasili. Při rozhodování o svěřením do péče soud rozhoduje tak, aby rozhodnutí odpovídalo zájmu dítěte. Soud přitom bere ohled na osobnost dítěte, zejména na jeho vlohy a schopnosti ve vztahu k vývojovým možnostem a životním poměrům rodičů, jakož i na citovou orientaci a zázemí dítěte, na výchovné schopnosti každého z rodičů, na stávající a očekávanou stálost výchovného prostředí, v němž má dítě napříště žít, na citové vazby dítěte k jeho sourozencům, prarodičům, popřípadě dalším příbuzným i nepříbuzným osobám. Soud vezme vždy v úvahu, který z rodičů dosud o dítě řádně pečoval a řádně dbal o jeho citovou, rozumovou a mravní výchovu, jakož i to, u kterého z rodičů má dítě lepší předpoklady zdravého a úspěšného vývoje. Soud při rozhodování o svěřením dítěte do péče dbá rovněž na právo dítěte na péči obou rodičů a udržování pravidelného osobního styku s nimi, na právo druhého rodiče, jemuž dítě nebude svěřeno, na pravidelnou informaci o dítěti, dále soud bere zřetel rovněž ke schopnosti rodiče dohodnout se na výchově dítěte s druhým rodičem.
8. Podle § 913 odst. 1,2 občanského zákoníku pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného. Při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného je třeba také zkoumat, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika. Dále je třeba přihlídnout k tomu, že povinný o oprávněného osobně pečuje, a k míře, v jaké tak činí; přihlídně se popřípadě i k péči o rodinnou domácnost.
9. Podle § 915 odst. 1 občanského zákoníku životní úroveň dítěte má být zásadně shodná s životní úrovní rodičů. Toto hledisko předchází hledisku odůvodněných potřeb dítěte.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Škodná

10. Podle § 908 občanského zákoníku nežijí-li spolu rodiče nezletilého dítěte, které není plně svéprávné, a nedohodnou-li se o úpravě péče o takové dítě, rozhodne o ní i bez návrhu soud. V ostatním se ustanovení § 906 a 907 použijí obdobně.
11. Soud, když posuzoval dohodu rodičů, kterou za jednání uzavřeli, vycházel z toho, že oba rodiče jsou plně způsobilí vychovávat nezletilé.
12. Matka má dvě vyživovací povinnosti. Bydlí sama s nezletilými v pronajatém bytě s náklady na bydlení 6 000 Kč měsíčně a 10 000 Kč ročně na uhlí a elektřinu. Nemovitost vlastní prarodiče nezletilých ze strany otce. Momentálně je 2 měsíce nezaměstnaná a v evidenci ÚP. Má přiznanou dávku pomoci v hmotné nouzi ve výši 8 390 Kč, předtím brigádně pracovala s příjmem 12 – 13 000 Kč. Jiné příjmy neměla a nemá. Vlastní automobil Škoda Octavia, r. v. 2010. Její zdravotní stav je dobrý. Nezletilá N. chodí do 4. třídy ZŠ, kde chodí na obědy a do družiny s náklady asi 750 Kč měsíčně. Hraje fotbal s náklady 1 700 Kč měsíčně. Nemá zřízeno pojištění či spoření. Je zdravá. Styk nezletilých s otcem probíhá, jsou schopni se dohodnout. Otec na požádání přispívá i nad rámec výživného, na výživném dluh nevznikl.
13. Otec má dvě vyživovací povinnosti. Bydlí u svých rodičů, kde přispívá částkou 5 000 Kč měsíčně. Je zaměstnán jako popelář s příjmem 25 000 Kč měsíčně. Jiný příjem nemá, majetek vyšší hodnoty nevládní. Společnou domácnost s matkou ukončili před dvěma lety.
14. Soud tedy dohodu rodičů schválil.
15. Podle § 23 zákona o zvláštních řízeních soudních, bylo-li možné zahájit řízení i bez návrhu a v řízení ve statusových věcech manželských a partnerských, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení podle výsledku řízení. Náhradu nákladů řízení lze přiznat, odůvodňují-li to okolnosti případu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha - západ. Rodiče nezletilých nejsou oprávněni podat odvolání proti výroku I. tohoto rozsudku (§ 476 z.ř.s.).

Právo odvolání nepřísluší tomu, kdo se jej po vyhlášení rozhodnutí vzdal.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Praha 3. ledna 2022

Mgr. Dita Křížová, v.r.
samosoudkyně